

Κυρίες και Κύριοι  
Αγαπητοί συνεργάτες  
Αγαπητοί Συνάδελφοι  
Αγαπητοί φίλοι

Καταρχάς να σας συστηθώ, είμαι ο Στέλλιος Μπουτάρης, Οινοποιός του Κτήματος Κυρ-Γιάννη. Εκ μέρους του Συνδέσμου Ελληνικού Οίνου, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω θερμά που ανταποκριθήκατε στη σημερινή πρόσκλησή μας. Όπως γνωρίζετε, χάρη στην εμπιστοσύνη των συναδέλφων οινοποιών, από τις αρχές Ιουνίου βρίσκομαι στη θέση του Προέδρου του Συνδέσμου Ελληνικού Οίνου.

Μια πραγματικά μεγάλη τιμή. Και εξίσου μεγάλη ευθύνη.

Με την ευκαιρία να σας συστήσω το νέο Διοικητικό Συμβούλιο και την ομάδα του ΣΕΟ  
Αντιπρόεδροι :Κεχρής Στέλιος και Τριανταφυλλοπούλου Μαίρη  
Γενικός Γραμματέας : Ζαχαρίας Νίκος  
Ταμίας: Δήμητρα Παρπαρούση  
Μέλη: Αθανασόπουλος Τάσος, Ακριώτου Κική, Βαμβακούσης Πέτρος, Ζαχαριουδάκης Στέλιος, Μπαζίγος Κώστας, Παρπαρούση Δήμητρα, Σπυροπούλου Κωνσταντίνα (Πρόεδρος ΕΔΟΑΟ), Τσιλιλής Κώστας

Και η ομάδα του ΣΕΟ  
Διευθυντής καθ. Θεόδωρος Γεωργόπουλος  
Σοφία Πέρπερα, Marketing και Προώθηση  
Κορνηλία Αλεξιάδου, Επικοινωνία, Πρόεδρος Συνδέσμου «Ελληνίδες του Κρασιού»

-----  
Ομολογώ ότι το είχα πάντα στο μυαλό μου.  
Στα 60 μου έλεγα θα ήθελα να γίνω πρόεδρος του ΣΕΟ. Γιατί 60; Κάπως το είχα συνδέσει ως ορόσημο. Ούτε πολύ μικρός... ώστε να έχω εμπειρία και συνολική εικόνα, ούτε πολύ μεγάλος για να έχω... αντοχές.

60 εγώ, 30 ο ΣΕΟ.

Ο ΣΕΟ που ιδρύθηκε το 1995, σε συνέχεια του ΣΕΒΟΠ του 1969 και του ΣΕΠΤΟ –πολλοί δεν τον έχετε ξανακούσει- του Συνδέσμου Ελλήνων Οινοποιών Τυπικών Οίνων που ξεκίνησε το 1949.

Και μια και μιλάμε για ιστορία, αναφέρθηκε ότι είμαι το τρίτο μέλος της ευρύτερης οικογένειάς μου σε αυτή τη θέση, μετά τον συνονόματο παππού μου Στέλλιο, και φυσικά τον πατέρα μου, κυρ-Γιάννη Μπουτάρη.

Η ιστορία και η συνέχεια, είναι σαγηνευτικά και απαραίτητα στο κρασί. Το ίδιο όμως και η εξέλιξη, η καινοτομία και η ανανέωση. Γιατί δεν υπάρχει κατά τη γνώμη μου τίποτα πιο δυναμικό από το να είσαι διαχρονικά επίκαιρος.

Και αυτός πρέπει να είναι ο στόχος για το ελληνικό κρασί

Αγαπητοί φίλοι,

Ο Σύνδεσμος Ελληνικού Οίνου δεν είναι κλειστή λέσχη. Αντιθέτως, είναι ένα ΑΝΟΙΚΤΟ εργαλείο συνένωσης και αντιπροσώπευσης όλου του ελληνικού κρασιού. Μια συλλογική ομάδα συνεργασίας και ανάδειξης του έργου και του οράματος ΟΛΩΝ των παραγωγών του κλάδου. Μια οργανική συμβιωτική σχέση, όπως άλλωστε είναι και το ίδιο το προϊόν μας, το κρασί.

Και αυτός είναι ο πρώτος στόχος που βάζω κατά τη διάρκεια της θητείας μου. Η προσέλκυση νέων μελών.

Σήμερα ο ΣΕΟ αριθμεί 127 μέλη. Από αυτά, τα 6 είναι περιφερειακές οργανώσεις -Κρήτη, Νησιά Αιγαίου, Πελοπόννησος Κεντρική Ελλάδα, Θεσσαλία, Βόρεια Ελλάδα. Μάλιστα, την τελευταία 10ετία ήρθαν στον ΣΕΟ 60 νέα μέλη.

Αρκεί; Κατά τη γνώμη μου όχι. Πρώτος στόχος λοιπόν είναι την επόμενη 2ετία να ξεπεράσουμε τα 150 μέλη και κυρίως, ο ΣΕΟ να συνεχίσει να είναι πρωτεργάτης στην ανάδειξη μιας κουλτούρας και μιας ειλικρινούς διάθεσης συνεργασίας.

Το ελληνικό κρασί βρίσκεται στην πιο δυναμική στιγμή της ιστορίας του. Δεν είναι πια μια «εξωτική» πρόταση, αλλά ολοένα και περισσότερο μια συνειδητή επιλογή λόγω της μοναδικής υπεραξίας που προσφέρει. Διεθνώς χαίρει αναγνωρισιμότητας, κτίζει θέση καταξίωσης, προσελκύει το ενδιαφέρον νέων, αναδυόμενων αγορών. Αυτή η επιτυχία οφείλεται στη δουλειά όλων μας. Στους παραγωγούς -αμπελουργούς και οινοποιούς-, στους φορείς και στον Σύνδεσμο Ελληνικού Οίνου.

Αγαπητοί φίλοι,

Στο κρασί συμβαίνει το εξής ιδιότυπο. Δίνουμε την αίσθηση του «μεγάλου», κάτι εύλογο λαμβάνοντας υπόψη τα σημαντικά βήματα ανάπτυξης που έχουν γίνει. Όμως, αν δούμε τα νούμερα και τα δεδομένα, η αλήθεια είναι ότι ο ελληνικός αμπελώνας είναι μικρός και αντίστοιχα μικρό είναι και το μέγεθος του επιχειρείν του. Όλος ο ελληνικός αμπελώνας είναι σχεδόν το 1/5 του Bordeaux (όχι δηλαδή του γαλλικού αμπελώνα, αλλά μόνο μιας ζώνης του). Και όλος ο τζίρος του ελληνικού κρασιού, εντός και εκτός, είναι μικρότερος από τον τζίρο της Αθηναϊκής Ζυθοποιίας. Πως λοιπόν προκύπτει όλη αυτή η αίσθηση του μεγάλου;

Σίγουρα, το κρασί είναι σαγηνευτικό. Οι περισσότεροι έχουμε πάει σε μια βραδιά οινοποιού σε ένα εστιατόριο ή wine bar και θέλουμε να μιλήσουμε στον άνθρωπο πίσω από το κρασί. Δεν είμαι σίγουρος αν συμβαίνει το ίδιο με έναν παραγωγό ελαιολάδου ή φέτας, δύο επίσης εξαιρετικών ελληνικών προϊόντων. Στον πυρήνα όμως αυτής της δύναμης του ελληνικού κρασιού βρίσκεται το γεγονός ότι το κρασί αποτελεί μέρος της πολιτισμικής μας κληρονομιάς.

Για αυτό και χρειάζεται ένα νέο εθνικό συμβόλαιο όπου το αμπέλι δεν είναι απλώς ένα αγροτικό προϊόν αλλά ένα σύμβολο πολιτισμού, βιωσιμότητας και ταυτότητας. Ένα υπεραιωνόβιο αυτόρριζο αμπέλι στη Σαντορίνη που συνεχίζει μια αδιάλλειπτη αμπελοκαλλιέργεια 3500 ετών δεν είναι μέρος της κληρονομιάς μας; Δεν θα έπρεπε να προστατεύεται, όχι ως μουσειακό είδος, αλλά ως μέρος μιας στρατηγικής που να δίνει έμφαση ΚΑΙ στο βιώσιμο μέλλον του;

Είναι επιτακτική ανάγκη λοιπόν η επικαιροποίηση του στρατηγικού σχεδίου για το ελληνικό κρασί, λαμβάνοντας υπόψη τα νέα δεδομένα, τις νέες προοπτικές, τις προκλήσεις. Και είναι κάτι που ήδη δουλεύουμε με την ΚΕΟΣΟΕ και την ΕΔΟΑΟ.

Και πάλι εδώ ξεπηδά η ανάγκη συνεργασίας ώστε να υπάρχει η εκπροσώπηση που θα κάνει το σχέδιο όχι μόνο βιώσιμο αλλά ουσιαστικά παραγωγικό εργαλείο για όλους.

Όπως είπαμε, είμαστε στην πιο δυναμική στιγμή ιστορικά για το ελληνικό κρασί. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν αντιμετωπίζουμε προκλήσεις. Και μάλιστα μεγάλες και σύνθετες. Ενδεικτικά αναφέρω την κλιματική αλλαγή που βγάζει όλες τις αδυναμίες μας στην επιφάνεια, όπως και τις νοοτροπίες που πρέπει να αλλάξουν άμεσα και ριζικά.

Χωρίς αμπέλι δεν έχουμε κρασί. Χωρίς στρατηγική και επιχειρηματικό σχέδιο, δεν έχουμε αμπέλι.

Ας δούμε όμως μερικά στοιχεία:

Ο ελληνικός αμπελώνας έχει έκταση περίπου στα 610.000 στρέμματα με πτωτική τάση

Αποτελείται από πολλούς και μικρούς κλήρους (γύρω στα 4 στρέμματα)

Η μέση ηλικία των αμπελουργών είναι στα 58 έτη χωρίς ισχυρή τάση ανανέωσης του δυναμικού

Την ίδια στιγμή

Η οινική νομοθεσία είναι τρομερά περίπλοκη και το κυριότερο, παρωχημένη σε πολλά σημεία.

Όχι μόνο δεν βοηθάει ή δεν δημιουργεί υπεραξία αλλά πολλές φορές αποδεικνύεται εκτός τόπου και χρόνου

Δεν έχουμε στατιστικά στοιχεία του κλάδου και ένας από τους στόχους μας είναι η ενεργοποίηση του Παρατηρητηρίου Οίνου

Ο κλάδος μας δεν είναι αυτοχρηματοδοτούμενος, όπως αντίστοιχες οργανώσεις σε άλλες χώρες

πχ Αυστρία και Πορτογαλία (που είναι στα μεγέθη μας)

Ο κλάδος εξαρτάται σε σημαντικό βαθμό από ευρωπαϊκή συγχρηματοδότηση, ιδιαίτερα για την προώθησή μας στο εξωτερικό

Ταυτόχρονα,

Ο ανταγωνισμός σε παγκόσμιο επίπεδο εντείνεται με νέες αμπελοοινικές περιοχές να αναδύονται με δυνατό story telling βασισμένο, είτε στην ιστορία όπως η Γεωργία είτε στην κλιματική αλλαγή όπως η Μεγάλη Βρετανία που παρουσιάζει εξαιρετικά κρασιά, κυρίως αφρώδη

Η νέα γενιά οινόφιλων φέρνει τα πάνω κάτω με νέα πρότυπα και συνήθειες και με την κατανάλωση του κρασιού να μειώνεται ειδικά στα νέα κοινά

Η εκστρατεία έναντι στο αλκοόλ εντείνεται και πολλές φορές βλέπουμε το κρασί να είναι στο επίκεντρο, πιθανόν και λόγω έλλειψης του lobbying τεράστιων παικτών στον κλάδο σε αντίθεση για παράδειγμα με την μπύρα ή τα οινοπνευματώδη

Και να μην ξεχνάμε, ότι όλα αυτά συμβαίνουν σε ένα περιβάλλον πολιτικοοικονομικής αστάθειας που προκαλεί αντιδράσεις όπως οι δασμοί της ομοσπονδιακής διοίκησης του Τραμπ.

Για το καθένα από όλα αυτά, θα μπορούσαμε να μιλάμε για ώρες. Και ευχαρίστως να το κάνουμε κατά τη διάρκεια του γεύματος. Βασικός σκοπός μου όμως σήμερα είναι να υπογραμμίσω την πολυπλοκότητα και το μέγεθος των μετώπων.

Τεράστιες προκλήσεις που απαιτούν συλλογική δράση για την αντιμετώπισή τους.

Αγαπητοί φίλοι,

Μπορεί να ακούστηκα λίγο απαισιόδοξος, όμως είμαι φύσει αισιόδοξος. Γιατί πιστεύω στο ελληνικό κρασί, στη δουλειά των συναδέλφων, στις προοπτικές που έχουμε μπροστά μας παρά τις προκλήσεις, και στην άρτια συνεργασία με φορείς υψηλού κύρους διεθνώς, όπως ο CEEV. Θεωρώ απαραίτητη, όπως καταλάβατε, τη συνεργασία. Θεωρώ απαραίτητη τη στήριξη των αμπελουργών, των νέων επιστημόνων με έμφαση στην έρευνα και την καινοτομία. Θεωρώ απαραίτητη τη σύσταση ομάδων νέων ανθρώπων με δυναμική, με εξειδίκευση και φρέσκες ιδέες, που θα λειτουργούν όχι μόνο ως think αλλά και ως DO tanks, σε συγκεκριμένα αντικείμενα. Πολυσυλλεκτικότητα και συμπερίληψη. Θεωρώ απαραίτητη τη διαφάνεια και την εξωστρέφεια. Και είναι ανάγκη και ο Σύνδεσμος Ελληνικού Οίνου να γίνει πιο εξωστρεφής. Για αυτό από σήμερα κιόλας εγκαινιάζουμε ένα ανοικτό κανάλι επικοινωνίας και ενημέρωσης. Και στις μεγάλες επιτυχίες αλλά και στα δύσκολα, πρέπει να έχουμε γνώση. Και πρέπει να έχουμε λύσεις.

Γιατί είναι ένας κλάδος μικρός σε νούμερα αλλά μεγάλος σε αξία. Ένα σημαντικό κεφάλαιο για τον αγροδιατροφικό τομέα της χώρας, για την ιστορία και τον πολιτισμό μας. Ανατροφοδοτείται και δημιουργεί συνεχώς νέες δυναμικές όπως για παράδειγμα ο οινοτουρισμός που πραγματικά μπορεί να

συμβάλλει στην ανάπτυξη των τοπικών οικονομιών καθόλη τη διάρκεια του χρόνου και πέρα από τους συνήθεις προορισμούς. Και κυρίως να δώσει οικονομικό διέξοδο στα πιο μικρά οινοποιεία. Όπως γίνεται σε όλον τον κόσμο.

Ανοιχτό κάλεσμα λοιπόν προς όλους

Την πολιτεία, ως θεσμικό συμπαίκτη σε ρυθμιστικά και χρηματοδοτικά εργαλεία με την ενεργοποίηση της ομάδας εργασίας με το ΥΠΑΑΤ

Τις περιφέρειες, για ακόμη καλύτερο συντονισμό ώστε η φωνή του ελληνικού κρασιού να είναι ενιαία και δυνατότερη

Την ΕΔΟΑΟ, την ΚΕΟΣΟΕ και τον ΣΜΟΕ, και τις τοπικές αμπελοοινικές οργανώσεις

Τον αμπελουργό και τις ομάδες παραγωγών, ως θεματοφύλακα της γης και της παράδοσης

Τον συνάδελφο οινοποιό, μικρό ή μεγάλο, mainstream ή εναλλακτικό, και τους συνεταιρισμούς ο σκοπός μας είναι κοινός

Τους επαγγελματίες της εστίασης και της τουριστικής βιομηχανίας, ως δίκτυο διανομής της ελληνικής γαστρονομίας

και ανάδειξης του ελληνικού κρασιού ως ΜΕΡΟΣ της ΕΜΠΕΙΡΙΑΣ, όχι ως μέσο πιο εύκολου κέρδους

Την επιστημονική και ερευνητική κοινότητα, τη δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια επαγγελματική εκπαίδευση

Το Ινστιτούτο Αμπέλου και Οίνου, για τη διαφύλαξη και εξέλιξη του φυτικού μας υλικού, σε συνεργασία με φυτώρια αμπέλου

Τις οινικές προσωπικότητες που διαμορφώνουν γνώμες διεθνώς (MWs, MS) και τους φορείς οινικής εκπαίδευσης

Τέλος, προς εσάς τους εκπροσώπους των ΜΜΕ να αφηγηθείτε την πρόοδό μας με αξιοπιστία και κριτική ματιά.

Και μια σημείωση: Στο πλαίσιο της εξωστρέφειας που λέμε, σήμερα με την επιστροφή σας, θα λάβετε στο inbox σας, ένα Δελτίο Τύπου από τη σημερινή εκδήλωση. Είμαστε στη διάθεσή σας και για κάτι παραπάνω από αυτό. Απορίες, ερωτήσεις, διευκρινίσεις, παρακαλούμε στείλτε τις στο email του ΣΕΟ. Και δεσμευόμαστε ότι θα λάβετε απάντηση.

Κλείνοντας, ας μιλήσουμε για την ΑΞΙΑ και την ανάγκη της συνέχειας στο ελληνικό κρασί. Τη σημασία να γνωρίζουμε

τις ρίζες και την ιστορία ώστε να μπορούμε να δημιουργούμε ή να αναδημιουργούμε το μέλλον.

Σήμερα, ο Σύνδεσμος Ελληνικού Οίνου υπογράφει με τα Γενικά Αρχεία του Κράτους ΜΝΗΜΟΝΙΟ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ. Για την προστασία, διαφύλαξη

και ανάδειξη των αρχείων του Συνδέσμου μας αλλά και των αρχείων ιστορικών οινοποιείων, δημοσίων φορέων και προσωπικοτήτων, που ουσιαστικά αποτυπώνουν την ιστορία του ελληνικού κρασιού.

Αγαπητοί φίλοι,

Χαιρετίζω την παρουσία προς το σκοπό αυτό της κυρίας Αμαλίας Παππά, Αναπληρώτριας Διευθύντριας των αρχείων και της κυρίας Αμαλίας Γιαννακά, Προϊσταμένης Τμήματος Επεξεργασίας Αρχείων των Γενικών Αρχείων του Κράτους. ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ, ΕΥΑΙΣΘΗΤΟΠΟΙΗΣΗ, ΕΝΤΟΠΙΣΜΟΣ, ΔΙΑΣΩΣΗ, ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗ, ΨΗΦΙΟΠΟΙΗΣΗ και ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ είναι οι λέξεις κλειδιά αυτής της ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ. Πρόκειται για ένα έργο τεράστιας σημασίας για το οποίο δούλεψαν με όραμα και αφοσίωση πολλοί για πολύ καιρό. Ο προκάτοχός μου Ιωάννης Βογιατζής, ο Διευθυντής του Συνδέσμου Ελληνικού Οίνου, Θεόδωρος Γεωργόπουλος.

*Καλό Τρύγο σε όλους τους Παραγωγούς.*

*Καλό Καλοκαίρι.*